

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/53/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200586
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200586.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. P. R., advokát, E., proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, Kolárska 4, Bratislava, právne zastúpená JUDr. Evou Bušovou, advokátkou, Tobrucká 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. P-18/2011:2183/2009 zo dňa 24. mája 2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013 **p o t v r d z u j e**.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. P 18/2011:2183/2009 zo dňa 24. mája 2011, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii s použitím § 33 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory potvrdil rozhodnutie sp. zn. DS VI. 186/09:2183/2009 zo dňa 15. februára 2011 v celom rozsahu. Týmto rozhodnutím VI. Disciplinárneho senátu pri Slovenskej advokátskej komore bolo rozhodnuté, že žalobca je vinný, že:

1. ako právny zástupca sťažovateľa M.P., svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22. apríla 2009 mal pozastavenú činnosť uznesením Predsedníctva SAK zo dňa 13. marca 2009, v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II. č. k. 24Cb 297/2008 na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20. mája 2009, pred týmto súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala JUDr. B. V., ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela,
2. pri poskytovaní právnych služieb svojmu klientovi M.P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11. mája 2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval

tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50.000,-Sk na úplné vybavenie vecí, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 9 ods. 1 písm. a/, § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a za to mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 5-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo je celkom vo výške 1.585,- eur. Podľa § 57 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii bol žalobca zaviazaný zaplatiť paušálne trovy disciplinárneho konania vo výške 317,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v prvom rade riešil žalobcom vznesenú námietku premlčania disciplinárneho stíhania, ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú, a následne sa zaoberal ďalšími dôvodmi žaloby. Pokiaľ ide o námietku premlčania krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že sťažnosť sťažovateľa (klienta žalobcu) bola žalovanému doručená dňa 02. júla 2009 a návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi bol podaný predsedom Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory predsedovi disciplinárnej komisie dňa 28. decembra 2009, z čoho je zrejmé, že bola dodržaná 6-mesačná subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu. Návrh bol podaný aj v objektívnej 2-ročnej premlčacej lehote, keďže k disciplinárnemu previneniu malo dôjsť v mesiaci máj 2009.

Krajský súd ďalej uviedol, že preskúmaval žalobcom uvádzaný hlavný dôvod nezákonnosti rozhodnutia žalovaného a to, že nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, keďže rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/67/2009 zo dňa 25. augusta 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. augusta 2009, bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. 1342/09-dr.K1/S1 zo dňa 13. marca 2009, čo znamená, že v čase disciplinárneho previnenia (t.j. v máji 2009) nemal pozastavený výkon advokácie a teda neporušil svoje povinnosti, ktoré má advokát pri prerušení výkonu advokácie. O tejto skutočnosti mal žalovaný v čase rozhodovania o opravnom prostriedku - odvolaní proti rozhodnutiu VI. Disciplinárneho senátu SAK vedomosť, pretože žalobca túto skutočnosť v odvolaní aj namietal, teda bolo povinnosťou žalovaného sa s tým v rozhodnutí vysporiadať a zaujať právny názor. Žalovaný však na uvedený odvolací dôvod nereagoval.

Vzhľadom na túto skutočnosť dospel krajský súd k záveru, že zrušením rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie žalobcu na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. augusta 2009 č. k. 13S/67/2009-78, ktoré rozhodnutie má účinky ex tunc, neboli splnené podmienky pre disciplinárne stíhanie žalobcu pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Zákona o advokácii. Pokiaľ teda žalovaný pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že v mesiaci máj 2009 mal žalobca pozastavený výkon advokácie a v súvislosti s tým porušil povinnosti advokáta, vychádza z nesprávneho právneho názoru a žaloba bola podaná dôvodne. Ostatnými dôvodmi sa krajský súd nezaoberal, pretože samotné nesprávne právne posúdenie veci bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného. Na záver krajský súd poukázal aj na ďalšie pochybenia žalovaného vo výroku napadnutého rozhodnutia a tiež i dôvodoch.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok pre nesprávne právne posúdenie zrušiť. V dôvodoch odvolania uviedol, že VI. Disciplinárny senát SAK rozhodoval o dvoch skutkoch, ktorými došlo k závažnému porušeniu povinnosti advokáta a uznal žalobcu rozhodnutím sp. zn.: DS VI.-186/09:2183/2009 za vinného z dvoch skutkov, ktorými závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 9 ods. 1 písm. a/ a v §18 ods. 2 zákona č. 586/2003 o advokácii. Toto rozhodnutie na strane 10 (číslo listu 91 disciplinárneho spisu SAK) má uvedené miesto a deň: V Bratislave 15.02.2011. Predsedníctvo SAK rozhodnutím sp. zn. P - 18/2011:2183/2009 zo dňa 24. mája 2011 rozhodnutie VI. Disciplinárneho senátu 186/09:2183/2009 zo dňa 15. februára 2011 potvrdilo v celom rozsahu.

Žalovaný vytýkal súdu, že sa zaoberal len konaním žalobcu, ktorým sa dopustil porušenia povinnosti uloženej mu v § 9 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii avšak o konaní, ktorým sa dopustil porušenia povinností advokáta uloženej v ustanovení § 18 ods. 2 zákona o advokácii sa nezmieňuje. Žalovaný bol povinný pozastaviť žalobcovi výkon advokácie v zmysle § 8 ods. 1 zákona o advokácii a aj keď má žalobca možnosť obrátiť sa na súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na základe žaloby, žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu a predseda senátu vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu neodložil. Vzhľadom na uvedené mal žalobca právoplatne pozastavený výkon advokácie od 22.04.2009 do 29.08.2009 a bol povinný dodržiavať ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii. Za situácie, že má advokát pozastavený výkon advokácie a preto nie je oprávnený právnu službu poskytovať, má povinnosť klienta o tom informovať. Ak by sa pripustilo, že

počas pozastavenia výkonu advokácie - odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie do dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie zrušené - môže advokát poskytovať právne služby a medzi inými i obhajovať v trestnom konaní, mohlo by sa to posúdiť tak, že obžalovaný v prípadoch nutnej obhajoby nemal obhajcu, hoci ho podľa zákona mal mať a potom zákonnosť vykonaných úkonov by mohla byť právom namietaná.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb (ďalej len „klient“) v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“) (ods. 2 citovaného zákona).

Počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona (§ 9 ods. 1 písm. a/ zákona o advokácii).

Žalovaný rozhodnutím č. 1342/09-dr.KI/SI zo dňa 13.03.2009 pozastavil žalobcovi výkon advokácie.

Právoplatné rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie je preskúmateľné súdom v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov). Žalobca rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie napadol na súde žalobou dňa 19.05.2009. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 13S/67/2009-78 zo dňa 25. augusta 2009 rozhodnutie žalovanej č. 1342/09-dr.KI/SI zo dňa 13.03.2009 z dôvodu nepreskúmateľnosti (nepredloženie spisov) zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. augusta 2009.

Predmetom preskúmania súdom v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej - Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory - zo dňa 24. mája 2011 sp. zn. P-18/2011:2183/2009 (pôvodná sp. zn.: DS VI.-186/09: 2183/2009), ktorým podľa § 59 ods. 3 zákona o advokácii s použitím ust. § 33 Disciplinárneho poriadku Slovenská advokátska komora potvrdila prvostupňové rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 zo dňa 15. februára 2011 v celom rozsahu. Uvedeným rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z disciplinárneho previnenia a bola mu uložená peňažná pokuta.

V predmetnej veci ide o preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu o postihu za správny delikt - disciplinárne previnenie, s uložením peňažnej pokuty vo výške 1.585,- eur (5-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý to bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Rozhodujúci je skutkový stav v čase spáchania skutku, t.j. či v tom čase existovalo právoplatné a

vykonateľné rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie, na základe ktorého advokát nebol oprávnený poskytovať právne služby a ktoré bolo v čase spáchania skutku pre účastníka konania záväzné.

Odvolací súd však v prvom rade dáva do pozornosti a zároveň poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu z obsahu predloženého súdneho a aj administratívneho spisu žalovaného a prvostupňového orgánu, že v správnom konaní odvolací orgán rozhodnutím sp. zn. P-18/2011:2183/2009 (pôvodná sp. zn.: DS VI.-186/09: 2183/2009), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2012, potvrdil vo výroku rozhodnutia (a uviedol to aj v jeho odôvodnení) prvostupňové rozhodnutie DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 15. februára 2011, na ktorom sú uvedené dva odlišné dátumy. V úvodnej časti tohto rozhodnutia - v disciplinárnej veci obvineného JUDr. P. R. (žalobcu) - je uvedený dátum disciplinárneho pojednávania dňa 09.02.2011 (č.l. 82 administratívneho spisu), pričom rozhodnutie je datované dňa 15.02.2011. Na uvedenú skutočnosť, ktorá je z administratívneho spisu nesporná, poukázal v napadnutom rozsudku aj krajský súd.

Že disciplinárne pojednávanie sa konalo dňa 09.02.2011 je dôkazom aj zápisnica z pojednávania (č.l. 48) a vyhlásené rozhodnutie (č.l. 50 AS).

Takéto rozhodnutie žalovaného je potrebné považovať za nezrozumiteľné, čím je v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. daný dôvod na jeho zrušenie.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zistenú vadu nie je možné odstrániť v odvolacom konaní. Najvyšší súd preto, aj keď z iných dôvodov, potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013 a odvolacími námietkami žalovaného sa nezaoberal.

V ďalšom konaní žalovaný odstráni vytýkané procesné pochybenie a bude postupovať v zmysle právneho názoru uvedeného v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30. apríla 2013 (§ 250ja ods. 4 O.s.p.), ktorým je viazaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorému žiadne trovy nevznikli ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.